

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

คดีที่โจทก์ทั้งสองซึ่งเป็นเอกชนยื่นฟ้องเอกชนซึ่งเป็นเจ้าของบ่อดินขนาดใหญ่ที่ไม่จัดให้มีมาตรการป้องกันควบคุมดูแลบ่อดินเพื่อมิให้ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ที่ดินข้างเคียงเป็นเหตุให้ทรัพย์สินของโจทก์ทั้งสองได้รับความเสียหายจากการถูกน้ำในบ่อดินท่วมและการทรุดตัวของบ่อดิน เนื่องจากการขุดบ่อดินลึกเกินกว่าที่ได้รับอนุญาต และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลับละเลยต่อหน้าที่กรณีไม่ดำเนินการออกคำสั่งให้ผู้รับใบอนุญาตขุดดินระงับการขุดดินหรือมีคำสั่งให้จัดการป้องกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้น ตลอดจนไม่ออกคำสั่งให้จัดทำแนวป้องกันการพังทลายของดินหรือป้องกันน้ำล้น ขอให้ร่วมกันชดเชยค่าเสียหาย เห็นว่า เมื่อเหตุแห่งการฟ้องคดีสืบเนื่องมาจากการที่เอกชนฟ้องเอกชนด้วยกันให้รับผิดชอบในมูลละเมิดที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม แม้โจทก์ทั้งสองบรรยายฟ้องว่า หน่วยงานทางปกครองละเลยต่อหน้าที่ตามพระราชบัญญัติการขุดดินและการถมดิน พ.ศ. ๒๕๕๓ ก็ตาม แต่ก็เป็นกรณีที่โจทก์ทั้งสองมุ่งประสงค์ให้จำเลยร่วมกันรับผิดชอบในความเสียหายที่เกิดจากมูลละเมิดเดียวกันที่ศาลจะต้องดำเนินการไปตามข้อเท็จจริงที่รับฟังได้เป็นยุติในข้อพิพาทระหว่างเอกชนด้วยกันว่ามีการกระทำละเมิดหรือไม่ คดีจึงอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม